

baneforbindelse, der kunde præjudiceres ved, at dette Forslag blev gennemført. Deri, at et saadant foreligger, ser jeg imidlertid en væsentlig Grund for det ærede Thing til ikke nu at vedtage dette Forslag. Jeg siger til ikke nu at gjøre det, thi Forholdene kunne godt blive saaledes, hvad der ogsaa er fremhøvet fra anden Side, at man senere kunde komme dertil. Men jeg mener, at der er Grund til ikke nu at vedtage det, idet man ubetinget foregriber — det er anerkjendt fra alle Sider, baade fra den ene og den anden Side — en senere eventuel Beslutning om Jernbaneanlæg ved at tage dette i Dag. Det tror jeg er anerkjendt fra alle Sider. Det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) sagde, at ofte var det Bedste det Godes Hjende, men ligesaa sikkert er det, at det Gode kan være det Bedstes Hjende, og det ligger maaste netop for i dette Tilfælde. Det er erkjendt af det ærede Medlem og ogsaa fra andre Sider her i Thinget, at de 100,000 Kr. af disse 225,000 Kr. vilde i en vis Forstand, billedlig talt, være fastede i Vandet. Disse 100,000 Kr. ere vel ikke i og for sig et umaadeligt stort Beløb, skjøndt der her til Lands kunde være god Grund til at betænke sig vel, hver Gang man giver 100,000 Kr. ud, men disse 100,000 Kr. ere imidlertid omtrent Halvdelen af de 225,000 Kr., og jeg skjønner da ikke rettere, end at det er en ret betydelig Kvotadel af dette Beløb. Altsaa, jeg ser nærmest en Grund til ikke at gaa til denne Bevilling deri, at vi bevilge en saa forholdsvis meget stor Del af Beløbet til Noget, som vi mene, om ikke sikkert, saa dog muligvis, turde blive til ingen Nytte. Og jeg synes, at det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) i Grunden har givet dem, der have denne Anskuelse, Ret ved den Betænkning, der i Dag er indkommen og underskrevet bl. A. ogsaa af det ærede Medlem. I denne Betænkning om Jernbanen staar der: „Da Forholdene ved Alf-sund ere forholdsvis gunstige for et Broanlæg, kan det forudses, at hvilke som helst andre Forbedringer af Forbindelsen, som man foreløbig maatte bestemme sig til, om ikke lang Tid ville blive afløste af et fast Broanlæg, og den trufne Foranstaltning vil da ganske eller tildels blive overflødig.“ Deri, tror jeg, ligger en fuld Anerkjendelse fra det ærede Medlem og ogsaa fra det samlede Udvalg af, at den her omhandlede Bevilling da vil blive tildels overflødig. Det er, som sagt, min væsentlige Grund til, at jeg ikke kan stemme for denne Bevilling. Det er ikke den, at jeg i og for sig, i alt Fald for Dieblisset, er ganske klar paa,

hvorvidt det foreliggende Jernbaneforslag er rigtigt og forsvarligt. Hvorvidt det kan være rigtigt, at Staten giver et saa stort Beløb, tør jeg ikke sige Noget om i Dieblisset, men det forekommer mig, at Alle maa være enige i, at hvis vi gaa til denne Bevilling i Dag, tage vi en Beslutning, som foregriber den anden Sag. Jeg ser ikke rettere, end at der ogsaa fra anden Side her i Thinget, saaledes fra det ærede Medlem for Københavns Afd. Valgkreds (Scharling), i Dag er kommet Udtalelser, som gaa ud paa, at han i alt Fald for sit Vedkommende nærer endog betydelig Tvivl i Henseende til at gaa med til det andet Forslag, som foreligger om denne Landsdel, og netop derfor tilraadede han Thinget at vedtage den i Dag omhandlede Bevilling. Det synes altsaa at være klart, at Grunden fra den Side er, at man ikke gjerne ønsker at komme ind paa denne Jernbane, at man ikke ønsker, at den skal blive vedtagen; men netop derfor forekommer det mig, at det er urigtigt fra Thingets Side at vedtage denne Bevilling, idet de, der stemme for den i Dag, ikke godt ville være i Stand til senere at kunne gaa med paa Jernbaneforslaget, om man skulde finde det rigtigt. Hermed har jeg i det Væsentlige sagt det, jeg ønskede at udtale.

J. Sage: Jeg vilde gjerne tillade mig en Bemærkning, som staar i en væsentlig Forbindelse med, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Littichau) om, at naar der kommer saadanne nye Forslag, som der er en hel Række af her, stillede til 3die Behandling af Finantsloven, maa de enkelte Medlemmer befinde sig noget utilpas, fordi de aldeles ikke have haft Leilighed til at danne sig nogen Mening derom, og Udvalgets Medlemmer kunne jo heller ikke antages at have kunnet danne sig nogen virkelig Mening, thi Forslagene have jo kun foreligget meget kort i Finantsudvalget. Her findes der en hel Række af nye Forslag om meget betydelige Bevillinger paa næsten alle Ministeriernes Budgetter, og det skal der saaledes i en Fart tages Bestemmelse om ved 3die Behandling. Nu kan man have saa megen Tillid, det skal være, til den høie Regjering og det hoiere Jernantsudvalg, saa er det dog en meget vanskelig Sag, Medlemmerne bringes i, og det forekommer mig, at det vilde være heldigt, om man kunde komme bort fra den Praxis, saaledes ganske i Almindelighed at stille store indgribende Endringer til 3die Behandling af Finantsloven. Kun, hvor